

imaginile în care mă caut...

Teodor Dume

mama
s-a dus să adune câteva ierburi
să le așeze în mănunchi
sub grindă
să poarte de belșug și de noroc...
nu mai are cum să ajungă la cină
de va veni târziu
pe întuneric
îmi va pune mâna în poală
și-mi va sprijini somnul
până dimineată
când liniștea spartă
de întâiul cântat al cocoșului
îi va reconstitui chipul
o lumină va țâșni din
răsăritul târziu
separându-i chipul de umbră

și va pleca cu Dumnezeu

tata
s-a dus și el
într-o dimineată pe la patru
cu merindea sub braț și
o fotografie învelită într-un ziar
și nu s-a mai întors
o fi vrând să se întâlnească
cu mama
la capăt de drum
unde se odihnesc sufletele

aș fi vrut să știe și mama
că am mai crescut
și că-i seamănă mult
că o duc bine și că
mi-am cumpărat un cal
ar fi bine să vadă cum îl mângâi
și mă joc lângă lăstarul ieșit din scorbura
nucului sub care
bunicul trăgea cu sete dintr-o pipă cumpărată
de la târgul din Dobrești
și cum o aștept
seara

la capătul uliței
și privesc spre sat
până când văd cerul aplecându-se
să sărute pământul de
noapte bună...

sunt singur acum

ștergarul alb
în care
mi-am uitat copilăria -
singurul suvenir de la mama
îl port la piept
și mă prefac uneori
că o văd
ținându-mi capul pe genunchi...
cu firul tors din lacrimi
coase cerul de marginile pământului
ca să nu-mi fie frig...

ca un fluture agățat de noapte
o să colorez cu privirea
cele două imagini
între care mă caut
tată - mamă
noapte bună!